STAROSTWO POWIATOWE
W ŚRODZIE ŚLĄSKIEJ
ul. Wrocławska 2
55-300 ŚRODA ŚLĄSKA
tel. 71 3175640 (7); 71 3960900 (30)
fax 71 3175649
NIP 913-14-47; REG. 931 950 092

Środa Śląska, 04.04.2013 r.

ORG.S.1710.1.2012

Szef

Centralnego Biura Antykorupcyjnego

Al. Ujazdowskie 9

00 – 583 Warszawa

W nawiązaniu do stanowiska Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego z dnia 22 marca 2013 r. (data doręczenia do Starostwa Powiatowego w Środzie Śląskiej – 28.03.2013 r.) dotyczącego rozpatrzenia umotywowanych zastrzeżeń Starosty Średzkiego z dnia 11.10.2012 r. do protokołu kontroli dotyczącego „Kontroli zgodności z przepisami prawa procedur podejmowania i realizacji decyzji w przedmiocie rozporządzania mieniem komunalnym Powiatu Średzkiego, w szczególności w zakresie zbycia przez Powiat Średzki Średzkiego Centrum Medycznego sp. z o.o. , majątku ruchomego stanowiącego wyposażenie powiatowych ośrodków zdrowia, a także w zakresie pozyskania, obciążenia i rozporządzenia przez Powiat Średzki nieruchomością położoną w Komornikach (300/3 AM-18) pochodzącą z zasobów Skarbu Państwa, przekazaną powiatowi przez Agencję Nieruchomości Rolnych na realizację zadań własnych jak również zgodności z przepisami prawa umów zawieranych pomiędzy Powiatem Średzkim a Polskim Centrum Zdrowia spółka akcyjna z siedzibą we Wrocławiu" **odmawiam podpisania protokołu kontroli i składam wyjaśnienie tej odmowy:**

Ad. 1 i ad. 2 Podtrzymujemy wszystkie nasze zastrzeżenia o niezasadności zarzutu zbycia 100 procent udziałów spółki poniżej wartości rynkowej oraz zarzutu zbycia mienia ruchomego stanowiącego wyposażenie NZOZ ŚCM będącego własnością Powiatu Średzkiego poniżej wartości rynkowej .

Ponownie zwracam uwagę na przedłożone wykazy zobowiązań i należności, jako załącznik w akcie notarialnym wg stanu na dzień 05.05.2010 r. który wskazuje kwotę :

1. zobowiązań w wysokości 1.197.605,73 zł.
   w tym : wymagalne - 747.136,24 zł,

   niewymagalne - 450.469,49 zł

2. zobowiązania stałe - 455.500,-zł.
3. pozostałe do zapłaty – 701.179,32 zł.

Łączne zobowiązania – wykazane przez NZOZ ŚCM wraz z zobowiązaniami niewymagalnymi, a pozostającymi do zapłaty wynoszą 2.354.285,05 zł.

Należności na dzień 05.05.2010 - w wysokości 1.219.115,08 zł.

Opierając się na naszej wiedzy i wieloletnim doświadczeniu należy podkreślić, że wykazane w należnościach nadlimity za 2009 r. i 2010 r. są kwotami czysto hipotetycznymi i nierealnymi, co powoduje zmniejszenie dochodów o kwotę 329.811,05 zł.

Realne należności należy przyjąć na poziomie 889.304,03 zł, przyjmując jednocześnie za wiarygodne, że NFZ zapłaci za wykonanie usług za IV /2010 kwotę 800.000,-zł. /jak wynika ze sprawozdań obciążenia NFZ miesięcznie od 01 do 03. 2010 – średnio wynosiły ok. 700.000,-zł/.

Stan zadłużenia nie mającego pokrycia w dochodach Spółki /bez odsetek/ - wynosi 1.464.980,97 zł.

Powyższe znajduje potwierdzenie w wykazie spłaconych zobowiązań Spółki przejętych w związku z nabyciem przez PCZ SA 100 % udziałów tej spółki przekazanych pismem PCZ-636/02/12 z dnia 29.02.2012 r.

Wykaz ten jest spójny i sporządzony w takim samym układzie jak wykaz sporządzony przez Prezesa Spółki – A. Oćwieję i załączony do aktu notarialnego w sprawie umowy sprzedaży udziałów Spółki (Rep. A nr 9102/2010).

Nie mam podstaw, aby nie dawać wiary wartości spłaconych przez PCZ SA zobowiązań ŚCM, ponieważ Prezes Oćwieja podawał różne wartości zadłużenia w 2010 r., łącznie z wnioskiem o ogłoszenie upadłości Spółki, co świadczyło o braku wypłacalności.

Kontrolujący mając jakiekolwiek wątpliwości winni dokonać weryfikacji danych w PCZ SA , ponieważ tam prowadzone są księgi rachunkowe i są dowody w sprawie.

Odnośnie sprzętu ruchomego i poniesionych nakładów na remonty, należy jeszcze raz jednoznacznie stwierdzić, że wydatki na zakup sprzętu to nie tylko wyposażenie, ale sprzęt niezbędny do bieżącego funkcjonowania szpitala. W działalności bieżącej kalkulowane są zakupy, naprawy sprzętu, które nie zwiększają majątku spółki, a służą do bieżącej działalności. Natomiast prowadzona modernizacja i remont dotyczyły budynku , który nie był własnością spółki lecz Powiatu.

Odnośnie sprzętu otrzymanego przez ŚCM w drodze darowizn należy podkreślić, że decyzja o pozostawieniu go w Spółce po sprzedaży udziałów była decyzją darczyńców.

Ad. 3 Podtrzymujemy wszystkie nasze zastrzeżenia o <u>niezasadności</u> zarzutu nie wystawiania faktur VAT i niepobierania czynszu dzierżawnego.

- akapit pierwszy-

- Zastrzeżenia kontrolowanego były uzasadnione i oparte na solidnych, wykazanych podstawach faktycznych i prawnych. Umowa dzierżawy jest umową dwustronnie zobowiązującą i sam fakt uczynienia zadość obowiązkom jednej ze stron w sytuacji braku realizacji obowiązku drugiej strony nie oznacza wykonywania umowy. Okoliczność zaś, że Zarząd Powiatu przystąpił, w terminie i na podstawie okoliczności przewidzianych w klauzuli renegocjacyjnej, do renegocjacji warunków tejże umowy, jest wystarczająca do formułowania tezy o braku realizacji umowy w kształcie nadanym pierwotnie przez strony.

- akapit drugi, trzeci, czwarty i piąty-

- Wszystkie zastrzeżenia Kontrolowanego dotyczące ewentualnego rozwiązania umowy i nie pobierania z tego powodu czynszu dzierżawnego są zasadne i oparte na umowie stron, oraz przepisach prawa cywilnego. Zgodnie z obowiązkami umownymi stron, wszelkie ewentualne powstałe na tle umowy spory lub inne okoliczności mogące mieć wpływ na jej wykonywanie miały być w pierwszej kolejności rozwiązywane w drodze porozumienia stron i negocjacji. Na skutek podjętych negocjacji doszło do faktycznego rozwiązania umowy, na mocy porozumienia stron, ze skutkiem ex tunc. A zatem, dokładnie tak, jak to zastrzegał kontrolowany w „Zastrzeżeniach do protokołu kontroli", nie było i nie ma podstaw, w postaci prawnie skutecznej umowy, do wystawiania faktur VAT. A gdyby takie faktury były wystawiane, ich równowartość podlegały zwrotowi, jako świadczenie nienależne, którego podstawa odpadła.

- Kontrolowany nie twierdził nigdy (vide ad. 3 Zastrzeżeń do protokołu kontroli), iż ewentualne odstąpienie od umowy dzierżawy miałoby być umotywowane działaniem pod wpływem błędu. Zatem obszerne dywagacje Kontrolującego na temat art. 84 k.c., choć oczywiście słuszne, nie mają żadnego związku ze zgłoszonymi zastrzeżeniami kontrolowanego i są prezentowane w zupełnym od nich oderwaniu i niewiadomym celu. Możliwość bowiem renegocjacji umowy i podstawy tychże renegocjacji zostały określone przez same strony w umowie, a podstawą ostatecznego rozwiązania umowy była niemożliwość świadczenia. (Na marginesie wskazać należy, iż także nawet zmiana stosunków rynkowych mogłaby być podstawą do renegocjacji umowy dzierżawy). Jako świadczenie kompensacyjne PCZ SA zobowiązał się do przedłużenia prowadzenia działalności szpitalnej w istniejącym obiekcie do 10 lat. Ponadto, skuteczność hipotetycznego oświadczenia o odstąpieniu od umowy z powołaniem się na błąd nie była nigdy przedmiotem oceny sądu powszechnego, a tylko taka ocena, z całym szacunkiem dla Kontrolującego, byłaby prawnie skuteczna.

- Na szczególne wskazanie zasługują, po raz kolejny podnoszone, a w żaden sposób nie udowodnione w toku kontroli twierdzenia Kontrolującego, iż Starosta w lutym 2010 wiedział o tym, iż w umowie przekazania gruntu przez ANR znajdzie się zakaz wykorzystania go na cele komercyjne. Wszystkie pisma z ANR, a także wyjaśnienia Dyrektora Oddziału ANR we Wrocławiu Andrzeja Jamrozika, dotyczą przekazania gruntu aportem do spółki prawa handlowego (nie zaś w dzierżawę), a o zapisie, że

grunt może zostać przeznaczony „na cele niekomercyjne" nie było nigdy wcześniej mowy i nic podobnego z materiałów kontroli nie wynika. Kontrolujący zaś powinien, przynajmniej co do zasady, odróżniać instytucję aportu w prawie handlowym od zobowiązania umownego w postaci dzierżawy.

- akapit szósty-

- Co zaś do uwag dotyczących uszczuplenia dochodu Powiatu w kwocie nie mniejszej niż 50.000 zł., to nie wskazano, na naruszeniu którego przepisu prawnego oparł się Kontrolujący stawiając tenże zarzut. Właśnie przystąpienie do renegocjacji umowy i nie wikłanie się w długoletni proces sądowy zabezpieczało zarówno interesy Skarbu Państwa jak i Powiatu. Grunt w Komornikach, przekazany przez ANR, nigdy nie przestał być własnością Powiatu, a zatem w sytuacji nie zrealizowania na nim innej inwestycji celu publicznego może zostać zwrócony do zasobów Agencji.

Ad. 4 Podtrzymujemy wszystkie nasze zastrzeżenia o <u>niezasadności</u> zarzutu gospodarowania w sposób nieuprawniony mieniem powiatu nabytym nieodpłatnie od Skarbu Państwa aktem notarialnym Rep. A nr 3685/2010

- akapit trzeci-

- Kontrolujący nie wskazał, jakież to „nieprawdziwe oświadczenie mające doniosłe znaczenie prawne" złożył Starosta. A powinien co najmniej przytoczyć treść tegoż doniosłego, nieprawdziwego oświadczenia. Poza tym wskazać należy, iż grunt w Komornikach nigdy nie został przekazany na żadne cele związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Twierdzenia wskazanego akapitu dziwią tym bardziej, wobec końcowych konkluzji Kontrolującego w tym punkcie i wycofania z zarzutu „poświadczenia nieprawdy".

- Akapit czwarty-

- Zastrzeżenie Kontrolowanego było zasadne, a przepis prawny w nim przytoczony, art. 24 ust 5a Ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, obowiązywał na dzień kontroli. A zatem, formułując zarzuty dotyczące ewentualnych skutków niewłaściwej gospodarki mieniem Powiatu, Kontrolujący powinien wziąć pod uwagę stan prawny na dzień kontroli, gdyż na ten dzień oceniał te skutki.

- Akapit piąty-

- Co do zdania, cyt: „Zastrzeżenie Kontrolowanego, dotyczące znaczenia zwrotu *cel niekomercyjny* (...) jest niejasne i pozbawione uzasadnienia" Kontrolowany wskazuje, że nie da się jaśniej wskazać wątpliwości w interpretacji, jak powołując się na brak stosownej wykładni prawnej oraz sprzeczną praktykę stosowaną w tym zakresie.

- Akapit siódmy-

Także „zmiana sformułowania" dokonana w tytule punktu 6.7 IV Protokołu kontroli, a mianowicie zastąpienie zarzutów „poświadczenia nieprawdy oraz przekroczenia uprawnień" niedookreślonym tworem „gospodarowanie w sposób nieuprawniony" mieniem nabytym nieodpłatnie od Skarbu Państwa, zdaniem Kontrolowanego wymaga po pierwsze: wskazania przepisów, które naruszało owo „nieuprawnione gospodarowanie", ze wskazaniem czy mowa o przepisach ustrojowych organu, czy też innych przepisach kompetencyjnych, po drugie: wykazania istnienia samego gospodarowania, co w sytuacji rozwiązania umowy dzierżawy dotyczącej gruntu, która nie zrodziła żadnych skutków prawnych, dla żadnej z jej stron, nie jest możliwe. Zgłaszane w tym miejscu uwagi Kontrolowanego są tym bardziej zasadne, że Kontrolujący w obecnym swoim stanowisku w żaden sposób merytorycznie nie odniósł się do zastrzeżeń Kontrolowanego, a zauważyć należy, iż sama kontrola trwała 10 miesięcy, a przygotowanie stanowiska będącego odpowiedzią na zastrzeżenia protokołu kontroli – ponad 5 miesięcy, w sytuacji, kiedy kontrolowany miał na wywiedzenie swoich zastrzeżeń jedynie 7 dni.

Ad. 5 Podtrzymujemy wszystkie nasze zastrzeżenia o <u>niezasadności</u> zarzutu wyrażenia zgody na ustanowienie hipoteki.

Nie można zgodzić się z twierdzeniem kontrolującego, że „czynności prowadzące do ustanowienia hipoteki kaucyjnej na majątku Powiatu zależą wyłącznie od woli i działań podjętych przez władze PCZ S.A", gdyż zarówno z samej umowy sprzedaży udziałów Spółki (Rep. A nr 9102/2010), jak i samej ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece wynika jasno, że to SPRZEDAWCA, czyli Powiat Średzki, a nie PCZ S.A. jest uprawniony do jej ustanowienia hipoteki na mieniu powiatowym. Ponadto określenie przez Szefa CBA w stanowisku w 22 marca 2013 r. że „... Kontrolowany w żaden sposób nie zaprzeczył." twierdzeniu kontrolującego, że uprawnienie do ustanowienia hipoteki kaucyjnej przysługuje PCZ S.A. jest nieprawdziwe, gdyż Kontrolowany zarówno w swoich wyjaśnieniach z 18.09.2012 r. (pismo nr ORG.S.1710.1.2012 r.), jak i w swoich umotywowanych zastrzeżeniach (pismo nr ORG.S.1710.1.2012 r.) do protokołu kontroli CBA z 11.10.2012 r. (str. 12-13 w/w umotywowanych zastrzeżeń) <u>**wyraźnie i jednoznacznie zaprzeczał**</u> twierdzeniom przyjętym przez kontrolującego co do braku legalności zapisu dotyczącego możliwości ustanowienia hipoteki kaucyjnej na mieniu powiatowym. Na marginesie, należy w tym miejscu zadać pytanie co do zasad prowadzenia postępowań kontrolnych przez CBA – czy w ramach procedury kontrolnej, to kontrolowany ma obowiązek zaprzeczać tezom formułowanym przez kontrolującego, czy też kontrolujący ma obowiązek w sposób pełny zebrać dokumentację dotyczącą przedmiotu kontroli i merytorycznie się do niej ustosunkować? Niezasadne jest także twierdzenie Szefa CBA sformułowane w w/w stanowisku, że **„według umowy podstawą ustanowienia hipoteki"** było „przedstawienie przez PCZ S.A., wniosku o pozwolenie na budowę i kosztorysu..." i że powyższe „nie zależało w jakikolwiek sposób od Zarządu Powiatu", gdyż JEDYNĄ podstawą ustanowienia hipoteki byłby wniosek właściciela nieruchomości - Powiatu Średzkiego (zgodnie z treścią § 6 ust. 4 lit.

a umowy sprzedaży udziałów Spółki (Rep. A nr 9102/2010), a czynności określone powyżej, wykonane przez PCZ S.A., jedynie dawałyby możliwość złożenia wniosku przez Powiat o ustanowienie hipoteki.

Ad. 6 – 26 Podtrzymujemy wszystkie nasze zastrzeżenia w zakresie treści protokołu i treści w nim zawartych.

Ad. 16, 19, 22

Kontrolujący niewspółmierną do znaczenia wagę przywiązuje do działalności firmy Arcanum, która nienależycie wywiązywała się ze zlecenia, która nie dysponowała ani odpowiednimi zasobami kadrowymi (pracuje w niej jedynie jej prezes - Witold Wilczewski), ani odpowiednią wiedzą merytoryczną, posługując się jedynym będącym w jej posiadaniu wzorem umowy, istniejącym już w chwili przyjmowania zlecenia i nie przystającym całkowicie do realiów transakcji. Co ważne - zapisy umowy zlecenia łączącej strony, jak wskazuje Kontrolujący, nie były przedmiotem kontroli, a szkoda, gdyż wtedy może Kontrolujący zrozumiałby zastrzeżenia Kontrolowanego, a także fakt, że Arcanum nie otrzymało umówionego wynagrodzenia za swoje usługi, właśnie z powodu ich nienależytego wykonania. Przedmiotem kontroli nie był zatem podstawowy powód, dla którego przedłożony przez Arcanum projekt nie został podpisany. Ważkim argumentem, a całkowicie pominiętym przez Kontrolującego jest także fakt, że umowa sprzedaży udziałów była dwustronna, a zatem na zaproponowany projekt musi się zgodzić jej druga strona. Samo przyjmowanie w toku kontroli wyjaśnień od Witolda Wilczewskiego, osoby, która nie miała niczego merytorycznego do powiedzenia na temat negocjacji i samej umowy jest działaniem jałowym. Kontrolujący przypisuje niewspółmierne znaczenie działalności Witolda Wilczewskiego w procesie negocjacyjnym. Nawet wysłanie „wersji ostatecznej umowy" do Arcanum, jak się okazało, potwierdziło całkowity brak zaangażowania po stronie Arcanum w działania związane ze sprzedażą udziałów, i było ostatecznym argumentem przemawiającym za nie wypłaceniem umówionego wynagrodzenia. Argumenty zaś dotyczące rzekomych godzin pracy firmy Arcanum są całkowicie chybione, gdyż przy umowie zlecenia wykonania konkretnego działania nie obowiązuje znaczenie godzin pracy czy świąt państwowych właściwe dla stosunku pracy. Tym bardziej, że siedziba firmy znajduje się w prywatnym domu jej prezesa – Witolda Wilczewskiego, co wynika również z protokołu kontroli. Nie istnieją też żadni pracownicy firmy Arcanum, którzy mieliby zapoznać się z projektem umowy, gdyż prezes takowych nie zatrudniał, a prawnik z uprawnieniami, do którego zapewnienia zobowiązał się umowie z Powiatem, okazał się być nie w pełni dyspozycyjnym kolegą prezesa Wilczewskiego.

Do wiadomości:

Centralne Biuro Antykorupcyjne

Delegatura we Wrocławiu

ul. Rodakowskiego 6, 51 – 637 Wrocław

STAROSTA
Sebastian Burdzy